

som ikke alene er politisk ønskelig, men også nødvendig, hvis universiteterne skal have de optimale betingelser at producere deres to hovedydelser under, nemlig undervisning og forskning. Disse to hovedopgaver for universiteterne kræver en høj grad af autonomi hos den enkelte medarbejder og stort ansvar og indflydelse på beslutningsprocessen for alle parter.

Princippet i forliget er:

- at institutionerne får tilbageført deres selvstyre,
- at demokratiet fastholdes, således at alle ledere vælges og alle grupper deltager i valgene, at alle grupper er repræsenteret i de styrende organer, og at disse organer har reel beslutningskompetence, og
- at en lang række administrative og styringsmæssige procedurer effektiviseres.

Når de studerende og TAP'erne i dag føler sig dårligt behandlet ved, at deres repræsentation er reduceret i de styrende organer ved den nye tilknytning af eksterne repræsentanter og direkte ledelsesrepræsentation, er denne reaktion forståelig, hvis man ser isoleret på disse organers sammensætning. Men ser man på loven som helhed, er der givet indrømmelser til de studerende og TAP'erne på andre områder. De studerendes indflydelse gennem studienævne er styrket væsentligt. Her har de studerende for alvor en direkte interesse i at gøre studienævnets position så stærk som muligt.

For TAP'ernes vedkommende er der sket en klar præcisering af samarbejdsudvalgenes placering i personalepolitikken på institutionen. Disse sager hører ikke hjemme i de kollegiale organer, men i en samarbejdsudvalgsstreng. Det har været et længe formuleret ønske fra TAP-side, at der kom styr på disse forhold, og at der blev udarbejdet en egentlig personalepolitik. I disse spørgsmål er det vigtigt at have en klart defineret ledelse at indgå aftaler med.

Det er klart, at disse ændringer ikke fjerner baggrunden for de studerendes og TAP'ernes repræsentation i de styrende organer.

Det er som sagt heller ikke sket. Den er blevet reduceret som en konsekvens af ledelsesrepræsentation og ekstern repræsentation.

Et andet mindretal inden for flertallet (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) hilser endvidere med tilfredshed, at det er lykkedes

at få skabt basis for opfyldelsen af de ønsker, Forskningspolitisk Råd har udtrykt over for Folketinget vedrørende universitetsområdet. Ønskerne drejede sig især om:

- reelt selvstyre,
- klarere ledelsesstruktur,
- reduktion af størrelsen af de styrende organer,
- større åbning mod det omgivende samfund.

Det nu foreliggende lovforslag med de af undervisnings- og forskningsministeren stillede ændringsforslag opfylder disse ønsker.

Samtidig er der ved indgåelsen af flerårsaftalen på de videregående uddannelser skabt basis for den ro og langsigtede planlægning, som institutionerne har så hårdt brug for. De to aftaler, aftalen om universitetsloven og flerårsaftalen, hænger derfor nøje sammen. Den fleksibilitet, lovens bestemmelser om statuten giver mulighed for, er en klar udfordring til universiteterne om at udfærdige ordninger, der passer netop til hver enkelt institutions særpræg.

Mindretallet stiller store forventninger til arbejdet i de nye styrende organer. Indførelsen af eksterne repræsentanter ser mindretallet som en inspirationskilde og ikke som et signal til at dominere universitetsarbejdet udefra.

Når styrende organer bliver antalmæssigt mindre, og når nye grupper skal introduceres i organerne, er det ikke muligt at opretholde fuldstændig uændrede repræsentationsforhold for alle hidtidige grupper. Det er mindretallets forventning, at de grupper, der har måttet se deres talmæssige styrke reduceret, alligevel fortsat lægger både engagement og energi for dagen i de styrende organer. For de studerendes vedkommende venter der desuden vigtige opgaver i studienævne, som efter loven får større beføjelser.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

En universitetslov i den form, som den ville have med disse ændringsforslag, ville på en langt bedre måde løse de problemer, som den nuværende styrelseslov giver. Den ville formentlig have kunnet samle flertal her i Tinget, hvis ikke nogle partier havde bundet sig til et ringere lovforslag. Den ville med sikkerhed